وقتی می خواستید سوره "حمد" را بخوانید، (پیش از آن) بسم الله الرحمن الرحیم بگویید، زیرا این سوره ام القرآن و ام الکتاب و سبع المثانی است و بسم الله الرحمن الرحیم جزئی از آن است.

از ابوهریره رضی الله عنه روایت است که رسول الله صلی الله علیه وسلم فرمودند: «إِذَا قَرَأْتُمُ (الْحَمْدُ لِلَّهِ) فَاقْرَءُوا (بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ) إِنَّهَا أُمُّ الْقُرْآنِ، وَأُمُّ الْكِتَابِ، وَالسَّبْعُ الْمَثَانِى وَ (بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ) إِحْدَاهَا»: «وقتی می خواستید سوره "حمد" را بخوانید، (پیش از آن) بسم الله الرحمن الرحیم بگویید، زیرا این سوره ام القرآن و ام الکتاب و سبع المثانی است و بسم الله الرحمن الرحیم جزئی از آن است».

[صحیح است] [به روایت بیهقی - به روایت دارقطنی]

این حدیث شریف بیانگر مشروعیت قرائت بسم الله الرحمن الرحیم، پیش از فاتحه در نماز است؛ و در تبیین دلیل آن می افزاید: زیرا بسم الله بخشی از سوره فاتحه است. و منظور از خواندن، خواندن آن بصورت خفی است نه جهری؛ زیرا عدم جهر و بلند گفتن بسم الله در احادیث بیشتر و صحیح تری وارد شده است. و طحاوی می گوید: ترک بلند گفتن بسم الله در نماز، بطور متواتر از رسول الله صلی الله علیه وسلم و جانشینانش نقل شده است.

http://www.sunnah.global/hadeeth/fa/show/10913